

ظاهرة الغربة في الشعر المعاصر الكردي (شيركو بيكس) انموذجا

أ.م. سرود ولي اسماعيل

جامعة بغداد / كلية التربية ابن رشد للعلوم الانسانية/ قسم اللغة الكردية

البريد الإلكتروني Email : surood.weli@ircoedu.uobaghdad.edu.iq

الكلمات المفتاحية: الشعر المعاصر، الغربة، شيركو بيكس.

كيفية اقتباس البحث

اسماعيل ، سرود ولي، ظاهرة الغربة في الشعر المعاصر الكردي (شيركو بيكس) انموذجا ، مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، تشرين الثاني ٢٠٢٥، المجلد: ١٥، العدد: ٦ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

مسجلة في
ROAD

مفهرسة في
IASJ

The phenomenon of alienation in contemporary Kurdish poetry (Shirkobeks) as a model

Assist. Prof. Surood weli Ismael

University of Baghdad / Faculty of Education Ibn Rushd for Human Sciences/ Department of Kurdish Language

Keywords : contemporary Kurdish poetry, alienation, Sherko Beks.

How To Cite This Article

Ismael, Surood weli, The phenomenon of alienation in contemporary Kurdish poetry (Shirkobeks) as a model, Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, November 2025, Volume:15, Issue 6.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](#)

Abstract

Alienation is a psychological and social experience that has impacted human thinking throughout history, sometimes even altering the course of an individual's life. Poets, due to their heightened sensitivity to both the world and the inner workings of the human soul, often express this sense of alienation in their work. One poet who vividly captures this theme is the renowned Kurdish poet Sherko Bekas. His life, shaped by factors such as being distanced from his homeland and family, experiencing self-estrangement, being involved in revolution, and living in exile in the mountains, deeply reflects the phenomenon of alienation in his poetry. The nature of the research requires us to follow the descriptive analytical approach, because the different points of the phenomenon itself become clear to the reader through the analysis of the poet's texts, and its different dimensions appear.

الخلاصة:

إن الغربة هي إحدى الظواهر النفسية والاجتماعية التي أثرت، عبر التاريخ، في عقلية وتفكير الانسان، بل أحيانا أدت الى تغيير مسار الحياة بالنسبة للشخص الذي أصيب بها، ولأن الشاعر هو أكثر حساسية من غيره تجاه ظواهر الحياة والنفس، لذا فقد أصبحت ظاهرة الغربة أحد المواضيع الادبية المهمة وانعكست في النصوص الادبية بوضوح. أحد الشعراء الذين انعكست هذه الظاهرة في نصوصه الشعرية هو الشاعر الكوردي الكبير (شيركو بيكس)، وذلك لوجود جميع العوامل التي تؤدي الى الغربة في حياته، مثل: البعد عن الوطن والاهل، غربة الذات، الثورة وحياة الجبال والمهجر.

إن طبيعة البحث تتطلب منا اتباع المنهج الوصفي التحليلي، لأن جوانب الظاهرة نفسها المختلفة تتضح للقارئ من خلال تحليل نصوص الشاعر، وتظهر أبعادها المختلفة.

دياردەى نامۆى لە شیعری هاوچەرخى کوردیدا (شیرکو بیكەس بە نموونە)

پ. ی سروود وەلى ئیسماعیل جاف

زانکۆی بەغدا / کۆلێژی پەروەردەى ئیبن ڕۆشد بۆ زانستە مەروفاپەتییهکان / بەشی زمانى

کوردی

surood.weli@ircoedu.uobaghdad.edu.iq

پوخته:

نامۆى یەکیکە لەو دیاردە دەروونى و کۆمەڵایەتیانەى بە درێژایى میژووی مەروفاپەتی کارى لە ناخ و هزر و بیرکردنەوى مەروفا کردووە، بەلکو هەندێجار ئاراستەى ژيان و گوزەرانى خودى گۆڕبووە، جا بەو پێیەى شاعیر زیاتر لە مەروفاى ئاسایى کەسیکى هەستیارە بەرانبەر دیاردەکانى ژيان و دەروون و ناخ، بۆیە دیاردەى نامۆى بوو تە یەکیک لە بابەتە ئەدەبییه گەرنەکان و بە ڕوونى لە دەقەکاندا ڕەنگیداوتەو. یەکیک لەو شاعیرانەى ئەم دیاردەیه بە ڕوونى لە دەقەکانیدا دەبینین بریتیه لە شاعیری گەورەى کورد (شیرکو بیكەس)، چونکە هەموو فاکتەرەکانى نامۆى لە ژيانیدا بوونى هەبوو، وەک: دورى لە خاڤ و خوێش، نامۆبوونى خود، و شۆرش و ژيانى شاخ و تاراوگە. میتۆدى توێژینەو هەمان میتۆدىکى وەسفى شیکارییه. سەروشتى توێژینەو هەمە دەخوازێ کە پەڕەوى ڕیازى وەسفى شیکاریى بکەن، چونکە خودى پەنتە جیاوازمەکانى دیاردەکە لە میانەى شیکردنەوى دەقەکانى شاعیرەو ڕوون دەیتەو بۆ خوێنەر، و ڕەهەندە جیاوازمەکانى دەردەمەکان.

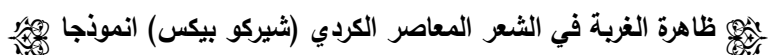
وشە کلێلەکان: شیعری هاوچەرخ، نامۆى، شیرکو بیكەس

پێشەکی:

شعیر هەردەم یەکیک بوو لەو ژانرانەى کارى لەسەر هەستى مەروفا کردووە، بەلکو کارى پێشینهیى بریتیه بوو لە گوزارشتکردن لە هەست و نەستى مەروفا، و هەموو ئەو دیاردانەى خستووەتە ڕوو کە کاریان لەسەر ناخ و هزر و بیرکردنەوى مەروفا کردووە، شیوازی دەقەکان دەرخەرى ئەو راستییەن، بۆیە کاتێک دەقەکانى شاعیری گەورەى کورد شیرکو دەخوێنەو، هەست بە ڕەهەندى نامۆى دەکەیت، جا لەسەر ئاستى خودى شاعیر بێت، یان لە گوزارشتى شوێنکاتەکەیهو بە ڕوونى دیار بێت.

ئامانجى توێژینەو هەکە:

ئەم توێژینەو هە ئامانجى خستە ڕووى ئەو راستییە کە نامۆى پانتاییهکى فراوانى دەقە شیعرییهکانى شیرکو بیكەس پێک دەهێنێت، بەو پێیەى شیرکو ئایکۆنى نامۆى بۆتە یەکیک لە

ریبازی توپزینه وهکه:

یرسیار هکائی توڙینهو هکه:

يلانى تويزينه وهكه:

له پیناو وه لامدانوهی پرسیارگهلی تووژینهوکه و ههولدان بو گهیشتن به ئامانجی تووژینهوکه، پلانهکهمان بهم جوړه ریکخست:

پاری یهکهه: چههک و پیناسهه (ناموویی) له زمان و ئهدهدا .

ومچهپاری یهکهه: ناموویی له زماندا .

ومچهپاری دووهم: ناموویی له ئهدهدا .

ومچهپاری سئیهه: فاکتسههکانی ناموویی .

پاری دووهم: جوړههکانی ناموویی له شیعری شیرکو بیکههسا .

ومچهپاری یهکهه: ناموویی خود .

ومچهپاری دووهم: ناموویی شوین .

ومچهپاری سئیهه: ناموویی کات .

له کوئایدا گرنهترین نهی نههجامانهمان خستهوتههروو که تووژهر پیی گهیشتووه له میانی تووژینهوکهدا، لههگل لیستی نهی سههراوانهه لهم تووژینهوههدها سوودمان لنبینیوه .

پاری یه کهم: چه مک و پیناسه ی (نامویی) له زمان و زار و هدا.
وه چه یاری یه کهم: نامویی له زماندا.

نامۆی "واتا پویشتن له نیشتمان و دوور کۆتنبه لێی، ههروهها واژهی (تغریب): واتا تهریکردن له ولات، ههروهها (أغرب الرجل): واتا بوو به پیاویکی نامۆ، و (رجل غریب): واتا ئهو پیاوه له خویشان نییه ؛ (ابن منظور، دس: ۳۱/۱۰، والرازی، ۱۹۸۳: ۴۷۰).

له سه مه تا کانی سه دهی ناوهر استدا له زمانی ئه لمائیدا (Entfremdung) ی بۆ به کارهاتووه، و له "گرم ؛ ده لیت: " واتای ئهم زاراویه نامۆبوون یان ده ستبه سه راگرن یان لێ سه ندن

ظاهرة الغربة في الشعر المعاصر الكردي (شيركو بيكس) انموذجا

دهگمیهنیت، ئەم زاراویە کتومت بەرانبەر واژە (Alienation) ی ئینگلیزییە ؛ (الاغتراب، د.س: ٢٠).

واژە (Fremder) بۆ مروۆفی نامۆ بەکار دێت (مجمع اللغة العربية، ١٩٧٩: ١٦). هەروەها لە فەرھەنگەکانی زمانی عەرەبیدا هەردوو زاراوە نامۆیی و نامۆبون یەک واتان و مەبەست لەو حالەتەدا کە کەسێ نامۆی تێدەکەوێت، بەلام لای هەندیکێ دیکەیان نامۆیی دوورە و لاتییە و نامۆبونیش نامۆبوونی نێو کۆمەڵگە و کە دواتر دەبێت بە نامۆبوونی خود. (الفیروزابادی، ٢٠٠٥: ١/١٢٦، و عباس، ١٩٩٧: ٦).

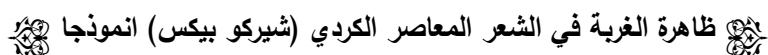
ئەم زاراویە لە بنچینەدا (Alienation) ی لاتینییە وەرگیراوە، کە بە واتای گواستەوێ خواوەنداریتی بۆ یەکێکی تر دێت، یان بە واتای وابەستەبوون بە خودێکی دیکەوێ دێت (مجمع اللغة العربية، ١٩٧٩: ١٦).

وەچەپاری دووهم: نامۆیی لە ئەدەبدا:

مەبەست لە نامۆبون ئەو نەگونجاندنە کە پروبەرووی مروۆف دەبێتەوێ لە ژیا نیدا، امۆی دیارترین کێشە مەروۆفە کە جێی سەرنجی توێژەرێان بوو، لەبەر ئەوەی زۆری لەمەروێ نووسراوە بۆیە جیاوازی را و بۆچوونیش هەمە لە نێوان توێژەرێاندا و نەتوانراوە پێناسەیهکی دروست و پراویری بۆ دا بنریت، هەر لەبەر ئەو ھۆکارەشە چەندین پێناسە بۆکراوە لە پروی زاراویەوێ وەک: دا بران و گۆشەگیری و بەشبینی، و دا بران لەخود، و رانەهاتن لەگەڵ بارودۆخە کۆمەڵگە تێدا دەژی (عباس، ١٩٩٧: ٨). یان بریتییە لە تەریکی و خۆبەدوورگرتنی کەسێک یان برینداربوونی هەستی، ئەم زاراویە لە ئایین و فەلسەفە و سایکۆلۆجیا و سۆسیۆلۆجیا بەشێوەیهکی بەربلاو دێت، بەلام واتایەکی هەمەلایەنە هەمە کە جۆرە کۆکیەک هەمە لەسەری ئەویش: بێنەریتی و نامۆبوونی رۆشنیری و گۆشەگیری کۆمەلایەتی یان لەخۆ نامۆ بوون، یان ونکردنی شناسی خود بەرانبەر بابەت یان ھاوکات پێکەوێژانی دوو شناسی جیاوازی لە یەک پانتاییدا (میشیل، ١٩٨١: ٢٠)، یان پروبەروبوونەوێ مەروۆفە لە جەوھەری مەروۆفانە خۆی، ھەلوەشانندی گیانی مەروۆفانە و کۆیلەکردنی بوونی مەروۆف دا بەشکردنییەتی، ھەروەک و پێناسەکراوە کە بریتییە لە حالەتێکی سایکۆ – کۆمەلایەتی کە بەشێوەیهکی تەواو زāl دەبێت بەسەر تاکدا و نامۆی دەکات و دووری دەخاتەوێ لە ھەندێ لایەنی ئارا کۆمەلایەتیەکی، یان حالەتێکی رۆحییە کە مەروۆفی تێدەکەوێت بەشێوەیهک لە دا بران و ھەستکردن بە نامۆی کە خراپترە لە مردن (وہبە، ١٩٧٤: ١٢٤).

لەو پێناسانە سەرەوێ دەگەینە ئەوێ کە نامۆی بریتییە لە ترازاندن و دا بران لە ئایین، لە خاگ و نیشتمان، لە زمان، لە کلتوور، لە خۆشەویستی باوەر، لە خود. ھەروەک دەگەینە ئەوێ کە نامۆی دوو جۆری سەرەکی لەخۆ دەگرێت، یەکەم: نامۆبون بە دەرکەوتنەوێ لە خەلک و نیشتمان، دووهم: نامۆبون لە خەلک و کۆمەڵگە، کە ئەمەیان مەترسیدارترینە چونکە "کەسێ نامۆ ئەو کەسە کە لەناو کۆمەڵگەیدا نامۆیە، یان لە نیشتمان نامۆیە ؛ (مجاھد، ١٩٨٤: ١١٧).

لێرەوێ دەکری بڵیین: کەسێ نامۆی دوورە و لات ھیواي ھەمە بەگرا نەوێ و کوتایی ھاتن بە نامۆییەکی، بەلام ئەوێ لەنێو کۆمەڵگە نیشتماندا یە و نامۆیە ئەو ھیچ ئومیدیکی نییە. بەم پێیە

لیرموه دتوانین بلّیین ناموئی خوشهویستی مروّفه بۆ نیشتمانکهی خوی، بۆ وّلاتهکهی، بۆ کهشهوهای بۆ ههمو شوین و کهسوکاری له وّلاتی خوی، ههندئ کهسیش، نامویه له وّلاتی خوی به هوی باری تهنروستی و دهرونی تابیهتی خوی.

وہجہ یاری سیئیم: فاکتہ رکانی نامویی:

بهگشتی تویره ان شمش فاکتھری سمرھکی دهستتیشان دهکهن بۆ نامۆبوونی مروّف، ئەمانەى خواروھن:

- ۱- فاکتەرى سىرۇشتى، ۈمك كارەساتە سىرۇشتىيەكان و نەخۇشى و قاتۇقرى و برىستى.
- ۲- فاکتەرە كۆمەلەيتىيەكان، ئىوانەى كە پەيۈەندىيان بە كۆمەلگە و خىزان و رايەلە كۆمەلەيتىيەكانەۈە ھەيە.
- ۳- فاکتەرى ئابوورى، بىكارى، دابەزىنى ئاستى گوزەران، نەبوونى بىمەى كۆمەلەيتى.
- ۴- فاکتەرى ئايىنى، كاتىك ناچار دەرگىت توشى تونودوتىزى دەيت.
- ۵- فاکتەرە پىشەيىەكان، كەمى وەرگرتن و دابىن نەبوونى ھەل و دەستكەوتى گونجاو.
- ۶- فاکتەرە سىياسىيەكان، ۈمك راونان و كۆرەو و تۆقاندن و سەرگوتكردن. (عباس، ۱۹۹۷): (۱۱۸).

ياری دووهم: جۆره‌کانی نامۆیی له شیعری شیرکو بیکه‌سدا.

وہجہ یاری یہ کہم: نامویی خود:

ئەۋەيە كە شاعىر تىايدا پىرسىار لە خۇدى خۇى دەكات و لەسەر پرايەلەى مانەۋە و ژيانى چارەنۋوسىكى نادىار توۋشى بى ئۈمىدى دىت، ئەۋ بى ئۈمىدىيەى لە ژيانىدا چاۋەرپىيەتى و ھەلگىرى پەيامىكى نامۇيى مەترسىدارە، بۇيە لە ئاكىدا شاعىرىش دەبىت نامۇ بىت، ئەم پىرسانە نەك ھەر لەلای شىركۆ بەلكو ۋەك مۆركى سەردەمى پروانگەيە و لە دەقەكانىاندا پەنگى داۋەتەۋە.

یه‌کێك لهو ده‌قه زیندووانه‌ی شاعیر که بریتیی‌ه له (گینگل) ده‌مانباته‌وه بۆ گرتی نه‌گونجان و سه‌رجه‌م ئهو کاردانه‌وانه‌ی له‌و باره‌ ده‌روونییه‌ ده‌که‌ویت‌ه‌وه، لێر‌دا شاعیر باس له‌و نه‌گونجانه‌ ده‌کات که زۆر جار کار ی کر‌دۆته‌ سه‌ری و له‌ و‌لاتی خۆیدا نامۆی ده‌کات، و ده‌لێت:

بۆت ئەگەر ئېم و نيوەشەو لەناو بێدەنگی گومانی سەتەکانیا
سورم ئەدا بېرەکانم ئەم بېژنەو
سورم ئەدا و لە جۆنکا کە ئاو: خەوی ئاسمانیکە نەز و ۆرک،

جیم ئەهێلێ قاجەکانم ئەمگیر ئەوه
جیم ئەهێلێ و خێلێ ترسی جینیشتە لەناو قورگی نەهەنگا ئەمدۆز ئەوه،
دەستەکانم: ئەمرنەوه

ئەمدۆز ئەوه و بە ستوونی یەک بە یەکی دموارەکانی تاوانا
ئەمبەستەوه، لەشم لەسەرم ون ئەبێ
سەرم کتییکی کۆنە، لەناو تاقی میژوویەکا دانراوه
تۆزی شپرزەیی ئەیخوا، سەر لەسەر سەر هەلچنراوه
خەتەکانیان داو.. ئەلکێن بە قاجی جالجالۆکەیی رۆژەکانا
لەشم خوانیکە لە ژووری نەوسەکانما راکراوه
بۆت ئەگەر یم و نیو شەو هەریمیکە بێ دەنگی داگیری ئەکا

ئەو تانی شاعیر لە گەڕانیکی بیوچاندایە، هەر هەنگاو و دەچیتە پیش لەمپەرنێک دیتە بەر هیوای
و ئاسۆی رەوتەکەیی تیکدەشکێنێ، هەتا ئەوهی بێرەکانی خۆی دەبنە مایەیی نائۆمیدی بۆ شاعیر،
ئەمبەستەوه و گینگلی پێ دەدەن، و بە ستوونی یەک بەیەکی دموارەکانی تاواندا ئەمبەستەوه،
شاعیر سەری خۆی ئەچووینێ بە کتییکی کۆن، کە لەگەڵ دەستەخوشکی سەرەکانی دیکەدا
هەلچنراون، و تەپۆتۆزی زەمان بە تەواوی لاپەرەکانی بێ کەلێ کردوون، هەتا دەگاتە ئەو
ئاستەیی شاعیر ئەو هەندە هەست بە نامۆیی دەکات سەری دەچووینێ بە خوانیک و راکراوه لە
ژووری نەوس و هەوسەکانیدا، کەچی وێرایی هەموو ئەو نامۆییە دەکەوێتە نێو شەو زەنگی
بێدەنگی و هەرنێک لە ئەنگۆستەچاوی داگیری دەکات.

ئەم دەقە شیعرییە زۆر قوولە و پڕە لە وێناکاری دەروونی و هەستییهوه. لە روانگەیی
دەروونییهوه:

ئاستی دەروونی:

شاعیر لە دۆخیکی نیگەرانی و پەڕیشانی دەروونیدا. “گومانی ساتەکان” و “بێدەنگی”
ئامازەن بۆ دۆخیکی دەروونی ناجیگیر و پڕ لە خەم.

وێناکاری جەستەیی:

“ قاجەکانم ئەمگیر ئەوه ” - هەستی ناتوانایی و دابەزین

“ دەستەکانم ئەمرنەوه ” - لەرزین و ترسان

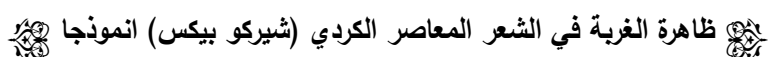
“ لەشم لەسەرم ون ئەبێ ” - هەستی جیاپوونەوه لە جەستە

سیمبۆلیزمی قوول:

“ چۆلێک کە ئاو خەوی ئاسمانیکە ” - نەبوونی هیوا و وشکایی دەروونی

“ سەرم کتییکی کۆنە ” - یادەوهرییەکان و رابردوو

“ تۆزی شپرزەیی ” - کاتی تێپەریو و فەرمانۆشکاری

دهق ئاماژە بە دۆخى ئافرهتێكى له خەمدا دەدا، بەلكو له دۆخى ئالۆزى دەروونییدا. “نیوەشە”
و هەك كاتی تەنهایی و بیرکردنەوە لە ژیان و مردن.

لهم شيعره به شيو ازيكى هونهرى قوول به دهربرينى نازارى دهر وونى و هستى نهمانى
دهر دهكهو.

دوابدوا ئەممە و ھەر لەم شیعەرەدا شاعیر باس لە قەیرانی مەرۆف دەکات، کە ئەویش بریتییە لە (خەو)، و دەلالت:

خه وه خوری ئەم هه یمه ی خه ساندوه
خه بکوژن.. خه له هه یمه دا ده رکهن

بۆيە شاعىر دىمىيۇى مروۇف رزگارى بىت له قەيرانى (خەم) چۈنكە بە ھۆكارىكى مەزنى دادەنى كە رېگرە له ئاراستەگىرىى مروۇف، بۆيە دەلئىت: خەم بكوژن يان دەيكەن، بۆئەمەى مروۇف لەم قەيرانە رزگارى بىت.

ننجا شاعیر دیتہ سہر باسی نہینییہ کانی ژیان و گہردوون و دہیرسی:

نہیں یہاں جنگی شہن، لیکن انہوں نے وہ رزیکا بہا نہیں

که هیشتاکو گوله گهنم نازانی ئهو بوچی ئهروى !

کہ ہیشتا چاوم نازانی - تہماشای - بوچی ئەکوژری !

بۆچی ئەمەرم؟! بۆچی ئەستێرەكان نامەرن!

بۆت ئەگەر ئېم و تەماشام بەسیدارە ی نیوہ شەودا ھەلوا سراوہ

نهنییه‌کان بیابان: میښکم لمی ټینوویانه

بۆت ئەگەر ئېم و لە پەرسەي بوونی خوێما لەبەر نەینیت هەلەسم

لەم چۆلەدا کاروانی پرسیار ڕیچکەیان

پرووہ و کاریزہ و نایگہنی (شیرکو بیگہس، ۱۹۹۳: ۱۸۵)

له کۆتايي شيعر مکهدا حالهتي تاريکي و نيوهشهو که و مک تابوتیک دېته پېش چاوی و جيهانی
نيادا ټراکشوه، له مېموه چيندين پرسیار و گفتوگو دېته ئاراهه، که تيايدا نئومیدی و بيهيوایی بال
دهکښی بهسر ناخی شاعیردا، هسرهک چۆن بهر لهویش به نهښییهکان ئاشنا نهبووه، لهویش
پرسی نهښییهکانی دهگاتمه گومان و بی وهلامی. تاريکی نيوهشهو له ژياندا بوته قرژال و
هممو ساتی بهدوای بیر و وشه شاعیر موهيه، نيوهشهر لهو بارهيه که وهک گيژملوکه جيگه و
شوینی لی ون دهکات و له ناکاودا شاعیر خوئی لهناو قورگی نههنگدا ئهدوزيتهوه، لهویشدا
دووباره ترس و فوبيا و گومان دهبنه هاوهمی و دهگاته ئاستیک که سهری له جهستهی جودا
دهکهنهوه:

❦ ظاهرة الغربة في الشعر المعاصر الكردي (شيركو بيكس) انموذجا ❦

بۆت ئەگەر یم و نیو شەو تونیا کە شەمەندەفەر ی بیدار یم
هەلەلۆشی

بۆت ئەگەر ئېم و نيوەشەو قرژا ئايكە،

خۆی له بنجی وشه‌کانم ئالاندوه و،

ههتاوی گشت حهرفهکانم ههئهمزئی،

بۆت ئەگەر ئېم و نيوەشەو لەناو بێژنگی گومانی سەتەکانیا

سورم ئەدا، سورم ئەدا و لە چۆلیکا کە ئاو: خەوی (هەمان سەرچاوە)

ئەو ھى شاعىر دەباتە كۆتاي قەسىدەكە ئەمەيە كە ئەمەيە پىرسى ھەرە گەورە ھى دلى بىر كىنى،
دەلەت:

بۆت ئەگەر ئېم ئەي كىشومەرى چاۋە وئۆل و ونبۆكانى خوشەوېستىم ئەي زەمىنى خوانشىنى نەدۆزراۋە..

بۆت ئەگەر ئىم

بۆت ئەگەر ئىم

بۆت ئەگەر ئېم. (شېركو بېكەس، سەرچاۋە پېشوو)

ئەم پەرسانە لەلای شاعیر گەورەتر دەبێت بەتایبەت کە تەماشای هەردوو دیوانی (خاچ و مار و رۆژژمیری شاعری) و (دەر بەندی پەپوولە) دەکەین، بۆ نموونە لە سەرتای دەر بەندی پەپوولە دا دەگەیت:

دَلُوپ دَلُوپ باران، گول ئهنوسیتتهوه و

نمەنمەیش چاوانم تو

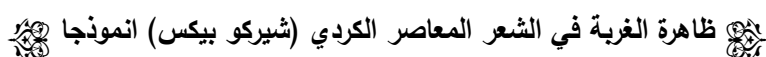
چ سالوویکی نامویی و چ ژانیکی بهخشندهیه

والله ساهر خوّ

بهرد به بهردی

کڙي سهرم ئهپشکوڙنن (دهر بندى پهپووله: ۱)

پرسی ئم شيعر هيش له نامۆ بوونی شاعير خويوه سهرچاوه دهگريټ و له بهسته لهکی ئمو کاتهی ژيانی شاعير موه سهره له دهه، شاعير ده لیت: شيعر له شوينهوه دهست پیده کات که پرسياړی تيا ئور وړی، ئمو پرسانهی ئه مانخه بهردهم ناديار و سهر ساممان دهکن. ههر بويه نهمی باران ئهرکی نووسينهوی گول له ئهستو دهگريټ و نهمی فرميسکی شاعير پيش يار ئهنوسنهوه، بويه ئمو ههسته قولهی به نامۆی دیت بهرچاو.

شوین بریتیه له نیشتمان له‌لای شیرکو سروشتی دلفرینی کوردستان و تایه‌تریش شاری سلیمانیه، وهك یه‌كه‌م جیگه كه شاعیر له‌وی ژیاوه و هه‌روه‌ها (هه‌له‌بجه) وهك نه‌و نیشتمانه‌ی سه‌مه‌تا شاعیر له‌وی چاوی به‌دنیا هه‌له‌یناوه، و جیی په‌له‌اویشن و رۆچووون به‌ئازارمه‌کانی سه‌مرانی نامویی کورد له‌پرسه‌کانی ناخی شاعیره‌وه هه‌له‌ده‌قوئی. شاعیر ده‌گهریته‌وه بۆ دواوه بۆلای شاعیرانی پێش خۆی و له‌وانه‌وه پرسیار له‌به‌سه‌ره‌اته‌کانی نیشتمان ده‌کات، چونکه نه‌و نامویه به‌شوینی ئیستای و هیچیان تام و بوونی ولاتیان تیا نییه و شاعیر ناتوانی بی یاده‌وره‌یه‌یه‌کانی نیشتمان ژيان بگوزهرینی، که ته‌ماشای قه‌سیده‌که ده‌که‌ین ئاماژه بۆ شوینه‌واره‌کانی کوردستان ده‌کات، هه‌یه‌بت سولتان، گوژره، قه‌مه‌داغ، هه‌له‌بجه، سلیمانی و گهره‌ك و شوینه دیاره‌کانی چنارۆك و بیرمه‌گرون و.. ناوازترین وینه نه‌ویه كه شاعیر ده‌یکیشی نه‌ویش دواي چوونه دهره‌وی له‌گه‌لل كەش و هه‌وای نیشتماندا، چونکه له‌ویدا به‌ وردی له‌خاله‌گلێكدادا داگیر پی ده‌کات له‌نه‌وان نیشتمان و ئاواره‌بیدا، و ده‌لیت:

ئەگەر پۇرۇزى خۆرەتاو بى
 پرائەكەم و بۇ چەند ساتى ئەچمە بەرى
 ئەمۇ لىم ئەدا و من چاۋ نووقاۋ
 ئەللىم بەشكو ئەمجارەيان ئەم ھەتاۋە
 لە ھەتاۋى بەر بەرۈچكەى بن گويسوانەى، خۆمانبچى !
 ئەگەر جار جار (با) ھەلېكات
 پرائەكەم و بۇ چەند ساتى ئەچمە بەرى
 ئەللىم بەشكو ئەمجارەيان
 ئا ئەم (با) يە
 وەك رەشەبارى سلىمانى
 بە پرتاۋ بى و ھەلمبگىرى و
 تۇزى خۆل بكاۋە چاۋم! (دەربەندى پەپوولە: ۲۱۸)

شاعير له تار او گميه و د ميهوئ بههر نر خيک بيت سمر يک بداته وه له يادو مرييه کاني کورستان، نهوتاني پيمان ده لیت: هر که خوړه تاوئ د مړه کهوئ به خيرايي ړاکه م و نه چمه بهري، و چاوم ليک نه نيم و به خوم نه ليم خوړگه هم هه تاو و هک هه تاوئ گويسوانه کهي مالي خو مان ده بو.

ھەر ھەر جوړهش که بايهک له شاری ناموږی و دووره ولات هله دکات بڼی سږی و دوو شاعیر راټه کات و نه چټه بهری بهو هیوایه ښه بايه و هک ره شهابکای سلیمانی بڼی، خو که پوله کچیکش ده بینیت ښدی بهرو پرویان ده چټی، بهو نومیده ناز و عیشوهی کچانی شار و گهره کی خویانی لی بباری.

که چاوی به بازار یکی میلایش دهکوی، نهچپته ناوی و تیایدا دهگمزی بهو ئاواتهی گوئی له هاواری میوهفرۆش و سهوزفرۆش و ماسیفرۆشێک.

ظاهرة الغربة في الشعر المعاصر الكردي (شيركو بيكس) نموذجا

لێرەو شاعیر لەم برگەیدا زۆر بە هونەریانە و لەرێی بینینی هاوشێوەکانییەو بەدوای نیشتماندا دەگەڕێت و بەدوایدا وێڵ دەبێت، ئەگەرچی لە رێگەی بیرەوەرییەکانییەو ئەنجامی دەدات، بەلام ئەمانە بارتەقیان نابنە شێوەی سیماکانی نیشتمان هەروەك خۆی لە برگەی دواتردا دەلێت:

ژوورێکم هەیه تەنیاپیم بەشی ناکات
تەنیاپیم جمەیی دێ لە دەنگ
لە رەنگ و بۆن و تامی کۆست
ئەو کردویتی بە نەریتی هەموو شەوی
وێك هەلبەجە
گەلی بازی
قەلادزی
پیرمەگروون
لەگەڵ خۆیدا (هەمان سەرچاوه: ٢٤٦)

لێرەو بەزمان دەردەگەوتێت كە مەالی خەيالی شاعیر شێركۆ بریتییە لە یادەو مرییەکانی و نیشتمان و ئەو شتانەی هاو دەمی بوون و پروو داوەکانی ژيانی لەگەڵ گوزەرانوون هەروەها زام و خواستەکانی هەموو کونج و کەڵبەریکی و لاتەكەیی، ییگومان ئەوەش كە بەو ئاقارە دەبیات دیارە جگە لە هەستە نەتەواییەكەیی، ئەو حەلتی تەنیاپییەكە هەموو ناخ و هەست و نەست و جەستەیی شاعیری داپۆشێو، بۆیە لەم ئاقاردا دەلێت:

مەلێکم هەیه تەنیاپیم بەشی ناکات
ئەو، شەوانە بوو بەخووی
هەر لەسەر ئەم چریا تەسكە
ئەبێ لەگەڵ پروو بارێكدا رابكشی و
دەست بكاتە ملی گۆمی
چرپایش كورتە بۆ قاچەکانی پروو بار و

تەنگیشە بۆ لەشی گەورە و پان و پۆری گۆمەشینێ (هەمان سەرچاوه: ١٣٨)
بۆیە دەبینین شاعیر هەموو رەگەزەکانی شوین (نیشتمان) دەكاتە كەرسەیی نامۆیی لە شێعر مەکانیدا و لە رێگەیانەو دەگەڕێتەو ناو ژيانێك لە خەيال كە تیايدا هەموو ئەو كەرسانە دەبنە پالەوانی خەيال و یادەو مرییەکانی نیشتمان لەلای شێركۆی شاعیر.

وەچەپاری سێیەم: نامۆبوون لەگەڵ كاتدا:

زەمان (كات) رۆلێکی گەرمی هەیه لە فەرھەنگی ئەدەبیات و شێعردا، ئەگەرچی نابێت ئەو زمان لە یاد بچێت كە شێعری شێركۆ دواي دەقی (دەربەندی پەپوولە) كات تیايدا یەكێكە لە رەگەزە سەرەکییەكان، چونكە كەرسەیی گوتاری شێعری خۆی لەسەر خۆیندەوێ.

پرووداوهمانی میژوو و خاله بهرجهسته و دیار و ههلتوقیوهمانی ئهو رۆژمیره کۆمه لایهتی و سیاسی و دهروونییهی کۆمه لگهی کوردی داناوه، به واتایهکی دیکه شیرکو له گۆشه نیگای کاتهوه باس له میژوو بهک دهکات و ساتی تراژیدیایمانی و هک یهک دینه بهرچاو، چونکه له لای ئهو وایه له گه ل ئه وهی (کات) گۆراوه، به لام حوکمی میژوو له سهر خودی پرووداوهمان شیاوی گۆران نیین، ئه وه تانی ده لیت:

ئهی رۆژگار له لیخنه کان
کهی ئه به نه وه به ئاوینهی
ئهو درمخته دلدارانهی
له به ستین و که نار تانا
سه ر تاپایان له گولی تاریکی و قور و
خۆ له میش سوور گرتوه؟!
چ باهۆزی سیمای گرژی میژوو تان پروون ئه کاته وه؟!
چۆن زهوی ناشت ئه که نه وه?
ئهی رۆژگار له لیخنه کان!
ئیه وه هازمه تان قریشکهی
مه زار و کیلگهی خنکاومه
چه پۆکه کانی مه و ج دانه وهی ره شی ئیه
په له قارژی ئه ستیرهمانی ئیمیه
ئهو مه تا دار و په ردووی گۆرانیه کانه مان، جه ژنه کانه مان
به ئه نجن ئه نجن کراوی رانه مان (هه مان سه رچاوه: ١٤٦)

شاعیر بانگ له رۆژگار له لیخنه و بێ نه زاکه ته کانه ده کات و پێیان ده لیت: چ کاتیک و کام زه مان ده به نه وه به ئاوینهی ئهو درمخته ئه ینداره نهی له که نار تاندا خۆیان لیوانلیو کردوه له گولی تاریکی و قور و خۆ له میش و هه موو جه ستهی خۆیان تینه وه.. جاریکی دی شاعیر بانگیان لیده کات و ئه مجاره پرسیکی دیکه ده وروژوونئ و ده لیت: ئه وه چ باهۆزی سیمای ناجۆر و ناشرین و ناقولانان پروون ده کاته وه؟! ئهی به چ رینگیه ک زهوی ناشت ده که نه وه؟! چونکه ئیه وه ده نگی هازه و خورهی سازگاری ئاوتان بریتیه له ده نگی قریشکهی مه زار و کیلگهی خنکاومه مان، ئه وه ئیه وه که دار و په ردو و جیما وهی سترانه کانه مان و جه ژنه کانه مان به له ت له تکراری رانه مان و ته فرو تونایان ده که ن و گۆریان ون ده که ن.
به و جۆره رۆژگار تیده په ریت و زه مان له گۆراندایه، به لام حوکمی میژوو هه مان حوکمه که و هک یاساییه ک کار له سهر چاره نووسی گه له کهی ده کات.
له بر گه یه کی دیکه شاعیر خۆی ده چوینئ به پایز، ئهو ماوه یه که شه وه وا بهی خوله گه یه دا تیپه ر ده بیئت، شاعیر هه موو سیفاته کانی ئهو و مرزه (ماوه زه مه نییه) هه لده گریت، و هک زه ردبوون و وه رین و سیس بوون، ئه وه تانی ده لیت:

نێواره... دواى شیعری گریاوتان لاتانم.. نێواره

که هاتم (هه‌مان سه‌رچاوه: ١٣٠)

شاعیر زامی گه‌له‌که‌ی و ژانی رۆشنیبری کورد ده‌گه‌رێنێته‌وه‌ بۆ ته‌مه‌نی شاخ که دیاره
ز مه‌ه‌نێکی نادیاره‌ و هه‌ر له‌ویوه‌ کورد رێچکه‌ی تراژیدی هه‌بووه‌ و هه‌تا هه‌نووکه‌ش
به‌رده‌وامه‌، له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لێت:

له‌ خێلی ئاومه‌ پشته‌و پشته

ز اوژی ئه‌م نه‌وه‌ی رووبار و چه‌مانه

هاتوون و تاسه‌رمه‌ن، تا ئێسته‌یش

تینویتی سه‌رچاوه‌ی عه‌شقیانه

ئه‌ز چیتان بۆ باس بکه‌م؟

کام خوێنتان بۆ باس بکه‌م؟

کام ناختان نیشان بده‌م؟

له‌ کوێه‌ به‌مه‌ ناو زریکه‌ و قیژمه‌وه‌؟

له‌ ریزی وهریندا له‌ پێشدا چ ره‌نگی پێش بکه‌م؟

له‌م چرای ده‌نگانه‌ له‌ پێشدا چ ده‌نگی هه‌لبکه‌م؟ (خاچ و مار و رۆژمیری شاعریک: ٢١٤)

بیگومان وه‌ لایمی هه‌موو په‌رسیاره‌ خواسته‌نه‌کانی شاعیر روونه‌ که ته‌مه‌ی بێ هیوایی ئاسمانی
ئاسۆی ته‌ماشاکردنی ته‌نیوه‌ و ناهێلی به‌هیچ بیانوویه‌ک سه‌ره‌له‌پری و چاوی به‌ هیوای ئاسمانی
شین بکه‌وی.

ئه‌نجام

دواى ته‌واوکردنی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ گه‌یشتیته‌ ئه‌م ئه‌نجامانه‌:

١. دیارده‌ی نامۆیی یه‌که‌م به‌رکه‌وتنی له‌گه‌ڵ خودی شاعیردایه‌، بۆیه‌ خود سه‌رچاوه‌ و کانگه‌ی
یه‌که‌می ئه‌م دیارده‌ ده‌روونییه‌یه‌ که دواتر ده‌بێته‌ تێشووی به‌ر هه‌مگه‌له‌نکی ئه‌ده‌بی و ده‌قی
ئه‌فراوی لێ به‌ر هه‌م ده‌هێنرێ. بۆیه‌ هه‌رکات په‌نا بۆ سه‌رچاوه‌کان ده‌به‌ین بۆ پێناسه‌کردنی ئه‌م
دیاردیه‌ ده‌بینین نامانگه‌یه‌نه‌ پێناسه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی چروپری زانستی، له‌به‌رئه‌وه‌ی خودی
دیارده‌که‌ خاوه‌نی گوشه‌نیگای ورد و جودایه‌ و په‌ریشکی په‌ریوه‌ته‌ نێو زانسته‌گه‌له‌نکی مۆیی وه‌ک
سۆسیۆلۆجیا و سابکۆلۆجیا و فه‌لسه‌فه‌ و ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی.

٢. کات رۆلێکی گرنگی هه‌یه‌ له‌ فه‌ر هه‌نگی ئه‌ده‌بیات و شیعردا، بۆیه‌ شیعری شێرکو دواى
ده‌قی (ده‌ربه‌ندی په‌پوله‌) کات تیایدا یه‌که‌یه‌ که ره‌گه‌زه‌ سه‌ره‌کییه‌کان، چونکه‌ که‌سه‌ی گوتاری
شیعری خۆی له‌سه‌ر خوێندنه‌وه‌ی رووداوه‌کانی می‌ژوو و خاله‌ به‌رجه‌سته‌ و دیار و
هه‌لتوقیه‌وه‌کانی ئه‌و رۆژمیره‌ کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی و ده‌روونییه‌ی کۆمه‌لگه‌ی کوردی داناوه‌،
به‌ واتایه‌کی دیکه‌ شێرکو له‌ گوشه‌نیگای کاته‌وه‌ باس له‌ می‌ژووویه‌ک ده‌کات و ساتی تراژیدیایه‌کی

وئك يهك ديتة بهرچاو، چونكه لهلاى نهو وايه لهگهل نهوهى (كات) گور او، بهلام حوكمى ميژوو لهسهر خودى پرووداو هكان شياوى گوران نيين.

٣. شوين له دهقى شيعرى شيركوڤدا چوههته نيو سهرجهه بابته شيعرييهكانيهوه، نهوهتاني تمنانهت له باسى دياردهى نامویشدا وئك رهگهزىكى زيندوو مامهله لهگهل شويندا دهكات، چونكه شيركو تهركى نيشتمانيكه كه تييدا ژياوه و له شاخ و داخيدا خهبات و تيكوشانى بو ئازادى سهرفرازى كردوه.

٤. له دهقهكانى شيركوڤدا ههردهم خود لهگهل رهگهزهكانى ديكهدا جوشدراوه ههتا نهوهى پنتيكي ديار و ئاشكرايه و به پروونى كارى لهگهل سهرجهه رهگهزهكانى ديكهدا دياره.

٥. نامويى شاعير به هوى ديارده جوراو جوروهكانيهتى له دوورى و لات پهشيمانى خوى و گهلهكهى و هيو و ئامانجهكانى ههموى دهخاتهروو له شيعرهكانيدا.

سهرچاوهكان

يهكهه: سهرچاوه كوردبيهكان:

١- شيركو بيكهس: خاچ و مار و رورژميرى شاعري، چاپى دوهم، سلیماني، ١٩٩٨.

٢- شيركو بيكهس: دهربهندى پهپوله، چاپى دوهم، سلیماني، ١٩٩٨.

٣- شيركو بيكهس: كهژاوهى گريان، چاپى يكهه، سلیماني، ١٩٦٩.

دووهه: سهرچاوه عهرهبيهكان:

١- شاخ (دس): ريتشار، الاغتراب، ترجمة: كامل يوسف حسين، بيروت.

٢- عباس (١٩٩٩): أسامة ابراهيم: الغربة والحنين في شعر العصر العباسي الثاني، بغداد.

٣- الفيروزابادي (٢٠١٣): مجد الدين أبو طاهر محمد بن يعقوب بن محمد بن ابراهيم بن عمر الشيرازي، القاموس المحيط، دار الحديث، القاهرة.

٤- ميشل (١٩٨١): دينكن، معجم علم الاجتماع، ترجمة: الدكتور احسان محمد الحسن، بيروت.

٥- مجاهد (١٩٨٤): عبدالمنعم مجاهد: الاغتراب والانسان، دمشق.

٦- مجمع اللغة العربية (١٩٧٩): المعجم الفلسفي، جمهورية مصر العربية.

٧- ابن منظور (٢٠١٦): محمد بن مكرم بن علي ابو الفضل جمال الدين، لسان العرب، دار المعارف.

٨- وهبة (١٩٧٤): مجدي، معجم المصطلحات الادبية، بيروت.

Sarjakan

This is the Kurdish language:

١- Shirk Beks: Khach, Mar, and a Poetry, How to Do it, Soleimani, 1998.

٢- Shares in Arabic: Public Library, Today, Soleimani, 1998.

٣- Shirk Beks: How to Giryan, Chabi, Soleimani, 1969.

Doom: English:

١- Shakht (D.S.): Richard, Alienation, translated by Kamel Youssef Hussein, Beirut.

٢- Abbas (1999): Osama Ibrahim: Alienation and Longing in the Poetry of the Second Abbasid Era, Baghdad.

٣- Al-Fayruzabadi (2013): Majdal-Din Abu Tahir Muhammad ibn Ya'qub ibn Muhammad ibn Ibrahim ibn Umar al-Shirazi, Al-Qamus Al-Muhit, Dar Al-Hadith, Cairo.

٤- Michel (1981): Dinkin, Dictionary of Sociology, translated by Dr. Ihsan Muhammad al-Hasan, Beirut.

٥- Mujahid (1984): Abdul-Moneim Mujahid: Alienation and Humanity, Damascus.

٦- Academy of the Arabic Language (1979): Philosophical Dictionary, Arab Republic of Egypt.

٧- Ibn Manzur (2016): Muhammad ibn Makram ibn Ali Abu al-Fadl Jamal al-Din, Lisan al-Arab, Dar al-Ma'arif.

٨- Wahba (1974): Majdi, Dictionary of Literary Terms, Beirut.